

מסכת יבמות

פרק יא

א. נושאין על האנוסה ועל המפטה. האונס והמפטה על הנשואה, חייב. נושא אדם אנוסת אביו ומפטה אביו, אנוסת בנו ומפטה בנו. רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפטה אביו:

ב. הגיורת שנתגירו בניה עמה, לא חולצין ולא מיבמין, אפלו הורתו של ראשון שלא בקדשה ולדתו בקדשה, והשני הורתו ולדתו בקדשה. וכן שפחה שנשתחררו בניה עמה:

ג. חמש נשים שנתערבו ולדותיהן, הגדילו המערבות ונשאו נשים ומתו, ארבעה חולצין לאחת, ואחד מיבם אותה. הוא ושלשה חולצים לאחת, ואחד מיבם. נמצאו ארבע חליצות ויבום לכל אחת ואחת:

ד. האשה שנתערב ולדה בולד פלטה, הגדילו המערבות, ונשאו נשים, ומתו, בני הפלה חולצין ולא מיבמין, שהוא ספק אישת אחיו ספק אישת אחי אביו. ובני הזקנה, או חולצין או מיבמין, שהוא

סִפֵּק אִשָּׁת אָחִיו וְאִשָּׁת בֶּן אָחִיו. מִתּוֹ הַכָּשָׁרִים, בְּנֵי הַתַּעְרָבוֹת לְבְנֵי
הַזִּקְנָה חוֹלְצִין וְלֹא מִיָּבָמִין, וְשֶׁהוּא סִפֵּק אִשָּׁת אָחִיו וְאִשָּׁת אָחִי
אָבִיו, וּבְנֵי הַכֶּלֶה, אֶחָד חוֹלֵץ וְאֶחָד מִיָּבָם:

ה. כִּהְנִית שְׁנַת־עָרֵב וְלָדָה בּוֹלֵד שְׁפָחָתָהּ, הָרִי אֵלָיו אוֹכְלִים בְּתֵרוֹמָהּ,
וְחוֹלְקִים חֶלֶק אֶחָד בִּגְרוֹן, וְאֵינָן מִטְמְאִין לִמְתִּים, וְאֵין נוֹשְׂאִין נָשִׁים,
בֵּין כְּשֵׁרוֹת בֵּין פְּסוּלוֹת. הַגְדִּילוּ הַתַּעְרָבוֹת, וְשִׁחְרוּ זֶה אֶת זֶה,
נוֹשְׂאִין נָשִׁים רְאוּיֹת לַכֶּהֱנָה, וְאֵינָן מִטְמְאִין לִמְתִּים. וְאִם נְטֻמָּאוּ,
אֵינָן סוֹפְגִין אֶת הָאֲרָבָעִים. וְאֵינָן אוֹכְלִים בְּתֵרוֹמָהּ. וְאִם אָכְלוּ, אֵינָן
מְשַׁלְּמִין קָרוֹן וְחֹמֶשׁ. וְאֵינָן חוֹלְקִין עַל הַגְרוֹן. וּמוֹכְרִין אֶת הַתֵּרוֹמָה,
וְהַדָּמִים שְׁלֵהֶם. וְאֵינָן חוֹלְקִים בְּקֹדֶשִׁי הַמִּקְדָּשׁ, וְאֵין נוֹתְנִין לָהֶם
קֹדֶשִׁים, וְאֵין מוֹצִיאִין שְׁלֵהֶם מִיָּדָם, וּפְטוּרִין מִן הַזֵּרֵעַ וּמִן הַלְחִימִים
וּמִן הַקֶּבֶה, וּבְכוּרוֹ יֵהָא רוּעָה עַד שְׁיִסְתָּאב, וְנוֹתְנִין עָלָיו חֲמֵרֵי
כֹהֲנִים וְחֲמֵרֵי יִשְׂרָאֵלִים:

ו. מִי שֶׁלֹּא שָׁהָתָה אַחֵר בְּעֵלָה שְׁלֵשָׁה חֳדָשִׁים וְנִשְׂאָתָה, וַיִּלְדָּה, וְאֵין
יָדוּעַ אִם בֶּן תִּשְׁעָה לְרֹאשׁוֹן אִם בֶּן שִׁבְעָה לְאַחֲרוֹן. הָיָה לָהּ בָּנִים מִן
הָרֹאשׁוֹן וּבָנִים מִן הַשֵּׁנִי, חוֹלְצִין וְלֹא מִיָּבָמִין. וְכֵן הוּא לָהֶם, חוֹלֵץ
וְלֹא מִיָּבָם. הָיָה לוֹ אֲחִים מִן הָרֹאשׁוֹן וְאֲחִים מִן הַשֵּׁנִי שֶׁלֹּא מֵאוֹתָהּ
הָאֵם, הוּא חוֹלֵץ וּמִיָּבָם, וְהֵם, אֶחָד חוֹלֵץ וְאֶחָד מִיָּבָם:

ז. הָיָה אֶחָד יִשְׂרָאֵל וְאֶחָד כֹּהֵן, נוֹשֵׂא אֵשֶׁה וְרֹאשׁוֹהָ לְכֹהֵן, וְאִינוּ
מִטְמֵא לְמֵתִים, וְאִם נִטְמָא, אִינוּ סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים. וְאִינוּ אוֹכֵל
בַּתְרוּמָה, וְאִם אָכַל, אִינוּ מִשְׁלֵם קָרָן וְחֹמֶשׁ. וְאִינוּ חוֹלֵק עַל הַגֶּרֶן.
וּמוֹכֵר הַתְּרוּמָה, וְהַדְּמִים שָׁלוּ. וְאִינוּ חוֹלֵק בְּקֹדֶשִׁי הַמִּקְדָּשׁ, וְאִין
נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַקֹּדֶשִׁים, וְאִין מוֹצִיאִין אֶת שְׁלוֹ מִידּוֹ. וּפְטוֹר מִן
הַזֵּרֵעַ וְהַלְוִיִּם וְהַקֵּבֶה. וּבְכוֹרוֹ יֵהָא רוּעָה עַד שְׁיִסְתַּאב. וְנוֹתְנִין
עָלָיו חֲמֵרֵי כֹהֲנִים וְחֲמֵרֵי יִשְׂרָאֵלִים. הָיוּ שְׁנֵיהֶם כֹּהֲנִים, הוּא אוֹנֵן
עָלֵיהֶם, וְהֵם אוֹנֵנִים עָלָיו. הוּא אִינוּ מִטְמֵא לָהֶם, וְהֵם אִינוּ מִטְמֵאִין
לוֹ. הוּא אִינוּ יוֹרֵשׁ אוֹתוֹ, אֲבָל הֵם יוֹרְשִׁין אוֹתוֹ. וּפְטוֹר עַל מַכְתּוֹ
וְעַל קַלְלָתוֹ שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה, וְעוֹלָה בְּמִשְׁמְרוֹ שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה, וְאִינוּ
חוֹלֵק. אִם הָיוּ שְׁנֵיהֶם בְּמִשְׁמֶר אֶחָד, נוֹטֵל חֵלֶק אֶחָד: